

jo, at da man f.eks. udvidede med Spanien, Portugal og Grækenland, havde det daværende EF jo i fællesskab en 7-årig overgangsperiode på arbejdskraftens frie bevægelighed. Man havde jo lige præcis det instrument, som vi nu beder om, at Danmark tager i brug i den nuværende udvikelsessituation, ligesom Tyskland og Østrig har taget.

Dengang var der jo ikke behov for det, kan man sige. Da var der en gensidig overgangsperiode, som jo lige præcis gjorde, at de pågældende mennesker i de her lande kunne se en velfærdsfremgang, inden de fik ret til at tage arbejde i de andre EF-lande. Jeg tror da også, at når polakkerne vil kunne se, at der kommer en velstandstigning i deres land, hvad der forhåbentlig gør, så vil det da mindske motivationen til at søge arbejde andre steder.

Det er jo også derfor, vi siger: Lad os da så have en overgangsperiode, så de kan nå at se den velfærdsfremgang, inden de får ret til at flytte sig til Danmark og tvinge danske arbejdere ud af arbejdsmarkedet.

Så til både hr. Dam Kristensen og fru Elisabeth Arnold i forhold til det her med velfærdsoverordningerne, der kom under pres: Jamen sagen er jo, at EF-Domstolen har reguleret, at der er velfærdsoverordninger, som man får andel i, når man er en del af en vandrende arbejdsskare.

Altså da man ændrede efterlønsordningen i 1998, var der jo også en retssag på vej i forhold til efterlønsordningen, hvor der var tyskere, som mente, at de havde ret til at få andel i efterlønnen. Så blev den lavet om til en forsikringsordning. Det, der sker, når velfærdsoverordninger kommer under pres, vil være et stigende politisk krav om, at man så bliver nødt til at omlægge ordningerne til en form for forsikringsordninger, og den udvikling ønsker vi ikke, og derfor sætter vi et værn op imod det, hvis vi kan.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jo, men det er jo noget vrøvl, når hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at man presser danske arbejdere ud af arbejdsmarkedet, når hr. Kristian Thulesen Dahl selv heroppefra står og siger, at landbruget mangler arbejdskraft.

Vil hr. Kristian Thulesen Dahl ikke godt kræfte, at den arbejdskraft, der bliver ansat i landbruget, skal have ordentlige arbejdsvilkår, den skal have ordentlige betalingsvilkår, lønvilkår, og den skal betale ordinær dansk skat. Dermed er den med til at finansiere de danske vel-

færdsoverordninger inklusive min folkepension og også hr. Kristian Thulesen Dahls, når han når den alder.

Det vil sige, at de, der bliver beskæftiget i Danmark og betaler dansk skat, jo er med til at holde vores velfærdsoverordninger i gang. De er jo med til at understøtte dem. Vi har da ikke råd til at have ubesatte arbejdspladser stående i Danmark. Vi har en produktion, der venter på at blive udført. Det er da kun godt, at vi kan dække den med arbejdskraft udefra.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nu kommer hr. Thulesen Dahl ind på erfaringerne fra de tidligere optagelser af Grækenland, Spanien og Portugal og omtaler den 7-års overgangsperiode, der var den gang.

Så vil jeg gerne spørge hr. Thulesen Dahl: Er det ikke korrekt, at resultatet af den overgangsordning netop var, at der viste sig ikke at være behov for overgangsordninger? Man forkortede den med 1 år, fordi der ikke var ret mange, der søgte om arbejdstilladelse.

Det var ellers netop det, man kunne i den 7-årige overgangsperiode. Der kunne man jo så sige til de pågældende nye lande, at de skulle søge om at få arbejdstilladelse. Der var stort set ikke nogen, der blev afvist, og der var ganske få arbejdere, der ønskede at forlade deres respektive lande og rejse ind i de nye EU-lande. Så brug undersøgelseerne rigtigt.

Kan vi ikke godt få et svar på, hvad forskellen er på det, hr. Thulesen Dahl siger i dag, og det, hr. Svend Auken sagde i 1972, da Danmark kom ind i EU. Da var han jo en af de fremmeste EU-modstandere. Han stod heroppe og talte om, hvordan vi ville blive invaderet af de fattige, og at det var et stort problem. Det skete ikke. Hvad skulle gøre i dag, at det kommer til at ske?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til fru Elisabeth Arnold: Jeg nævnte landbruget som et eksempel på et område, hvor der jo mangler hjælpere, hvor mange landmænd, der går alene på gården, jo også gerne vil kunne holde lidt fri en gang imellem.

Det er et område, hvor vi jo ser i dag, at der også er ganske mange fra f.eks. de baltiske lande. Der er også mange problemer i landbruget, men så sandelig også inden for byggeriet med folk, der er her illegalt fra de lande – også fra Po-